

صنعت مد در فضا!

مهندس هوافضا در "مرکز پروازهای فضایی گادرد" (GSFC) ناسا در مریلند است، پروژه لباس فضایی را آغاز کرده است. هدف او، هم الهام بخشیدن به دختران جوان و هم آمیختن علایق دیرینه‌اش در مد، فیزیک و فضا است.

سرمایه‌گذاری در مد فضایی که شاخه‌ای از پروژه او به شمار می‌رود، "کلب دختر در فضا" (Girl in Space Club) که هدف آن، ایجاد فضا برای زنان از طریق مد و کارگاه‌ها است و نخستین رمان علمی-تخیلی جوانان به نام "دختر در فضا: مسیر" (Girl In Space: The Path) را شامل می‌شود.

لباس پرواز برای افراد نسل هزاره مانند تامپسون، به لباس‌های نارنجی برمی‌گردد که فضانوردان ناسا در شاتل فضایی هنگام پرتاب و فرود استفاده می‌کردند.

اما یک تفاوت اساسی وجود دارد. برخلاف لباس‌های فضایی موسوم به "Launch Entry Suit" دهه ۱۹۸۰، لباس "Advanced Crew Escape Suit" دهه ۱۹۹۰ یا فناوری نظامی آمریکا در دهه ۱۹۶۰ که این لباس‌ها براساس آن ساخته شده بودند، این طراحی جدید، بدن‌هایی را در نظر می‌گیرد که مردانه نیستند. لازم به ذکر است که طراحی یک لباس فضایی زنانه، به آناتومی اشاره دارد و لزوماً جنسیت مهم نیست.

تامپسون گفت که ایده لباس فضایی زنانه را از کسی گرفته است که با او در پروژه دختر در فضا کار می‌کرد. مشاوران این پروژه، افرادی شامل "تیکول استات" (Nicole Stott)، فضانورد سابق ناسا و "سیان پراکتور" (Sian Proctor)، از ماموریت "اینسپیریشن ۴" (Inspiration 4) هستند.

پراکتور در سال ۲۰۲۱، یک فضایی‌مای شرکت "اسپیس ایکس" (SpaceX)

یک مهندس هوافضا پروژه‌ای را برای حضور زنان در فضا آغاز کرده است که طراحی و تهیه لباس‌های فضایی ویژه زنان را نیز شامل می‌شود. به گزارش ایستا و به نقل از اسپیس، آموزگار هنر کلاس دوازدهم سابرینا تامپسون (Sabrina Thompson) به او گفت که یک مهندس عالی خواهد شد اما زمانی که یک آموزگار مرد فیزیک به تامپسون توصیه کرد که به دلیل جنسیتش به دانشگاه نرود، این نظر کوتاه‌فکرانه، او را به سفری سوق داد که در نهایت به ناسا ختم شد.

تامپسون در مصاحبه با اسپیس گفت: من تصمیم گرفتم که در رشته مهندسی تحصیل کنم تا ثابت کنم این مرد اشتباه می‌کند.

کسی نمی‌تواند به من بگوید که نمی‌توانم این کار را انجام دهم چون این من هستم. راستش را بخواهید، این چیزی است که من نمی‌خواهم دخترهای دیگر تجربه کنند.

بعد از گذشت دو دهه و گرفتن سه مدرک دانشگاهی، تامپسون که امروز

نظامی. بنابراین، این فرصتی بسیار بزرگتر و به سرعت در حال رشد به شمار می‌رود که شاهد پیوستن گردشگران فضایی به فضانوردان حرفه‌ای است.

پروژه دختر در فضا، دو دانش‌آموز دبیرستانی در نیوجرسی را که در حال تحقیق در مورد لباس فضایی هستند، به همراه برخی از دانش‌آموزان کالج استخدام کرده است. کار کردن برای افزودن فرصت‌های تعامل جدید مانند کتاب‌های بیشتر و پروژه‌های مربوط به برنامه‌نویسی رایانه‌ای و حتی قطعات چاپ سه‌بعدی ادامه دارد.

تامپسون درباره پروژه دختر در فضا گفت: ما می‌خواهیم تاریخ مد فضایی را بسازیم اما پروژه ما بزرگتر از این است. این پروژه، راه را برای زنان جوانی هموار می‌کند که ممکن است ندانند که می‌توانند نقشی در فضا داشته باشند.

تامپسون گفت، هدف او این است که نشان دهد برای شرکت کردن در اقتصاد فضایی لازم نیست نابغه باشید؛ به ویژه که این امر با سرعتی فراتر از برنامه‌های دولتی در حال گسترش است.

وی افزود: فکر می‌کنم از زمانی که ناسا این راه را هموار کرده است، اگر بخواهید، فضای زیادی برای تحقیق و اکتشاف وجود دارد و لازم نیست کاملاً محدود به بودجه دولتی باشد.

تهیه و تنظیم: اکرم باقری توسناتی

شهر نیویورک به ندرت با تجربیات ممتاز مهندسان دیگری که در محل کار با آنها همکاری می‌کرد مطابقت داشت، گفت: من واقعا سخت کار کرده‌ام تا فضا را برای دانش‌آموزان بیشتری فراهم کنم. بیشتر دانش‌آموزانی که من می‌شناسم، چیزهای زیادی در مورد ورزش می‌دانند و من چیزهای زیادی در مورد مد می‌دانم.

زمانی که فیلم "ارقام پنهان" (Hidden Figures) در سال ۲۰۱۵ اکران شد، ایده چگونگی ارتباط با این دانش‌آموزان به ذهن تامپسون رسید. تامپسون مانند مهندسان و ریاضی‌دانان ناسا که در آن فیلم به تصویر کشیده شده‌اند، سیاه‌پوست است.

هم‌زمان، تامپسون طراحی یک برنامه درسی را در مورد موضوعاتی مانند نحوه تجهیز فضانوردان برای یک ماموریت و نحوه طراحی کفش مناسب برای کاوش در سطح ماه آغاز کرد.

تامپسون تاکید کرد که پروژه او به منظور رقابت با تامین‌کنندگانی نیست که وظیفه ساخت لباس‌های فضایی را برای سفرهای آتی ناسا به ماه و ماموریت "آرتمیس" (Artemis) برعهده دارند، بلکه بیشتر یک سرمایه‌گذاری خلاقانه در مراحل اولیه است که دانش‌آموزان را در این راه جذب می‌کنند.

تامپسون گفت که کارآیی این طرح را می‌توان به یک لباس پرواز برای مشاغل متعددی تبدیل کرد که به آن نیاز دارند؛ مانند خلبانان بالگردهای

را هدایت کرد و به نخستین خلبان فضایی زن سیاه‌پوست تبدیل شد.

تامپسون در ابتدا فقط به این ایده خندید اما هنگامی که تحقیقات خود را آغاز کرد، به یاد آورد که چگونه نخستین تلاش ناسا در سال ۲۰۱۹ برای پیاده‌روی فضایی کاملاً زنانه، به دلیل مشکل مربوط به اندازه در مدار لغو شد. این مشکل بعداً با ارسال قطعات بیشتری به فضا حل شد.

تامپسون گفت امیدوار است که لباس‌های پرواز او بتوانند مشکلاتی را که زنان با آنها روبه‌رو هستند، حل کنند. طرح‌های لباس فضانوردی و لباس‌های پرواز که در حال حاضر در مدار استفاده می‌شوند، اساساً برای مردان هستند.

لباس‌های فضایی تامپسون قرار است فقط در فضای داخلی فضاپیما پوشیده شوند و در حال حاضر یک مشتری عمده دارند. این مشتری، ماموریت "هیپاتیا Hypatia I" تحت رهبری یک زن است که در آوریل ۲۰۲۳، از زیستگاه آنالوگ موسوم به "ایستگاه تحقیقاتی بیابان مریخ" (MDRS) متعلق به انجمن مریخ در یوتا بازدید خواهد کرد.

هدف ماموریت هیپاتیا درست مانند تامپسون، کمک کردن به دختران و گروه‌هایی است که کمتر حمایت می‌شوند تا در حوزه‌های علوم، فناوری، مهندسی و ریاضی، مشاغل را دنبال کنند.

تامپسون با اشاره به این که دوران کودکی او در